

GYVŪNŲ LAIKYMO ŠIAULIŲ MIESTE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Šiaulių mieste taisyklės (toliau – taisyklės) parengtos vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymu, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. kovo 23 d. nutarimu Nr. 325 „Dėl Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo įgyvendinimo“, Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. kovo 12 d. įsakymu Nr. 117 „Dėl agresyvių šunų veislių sąrašo patvirtinimo“ ir 2002 m. gegužės 24 d. įsakymu Nr. 242 „Dėl agresyvių šunų įvežimo, išigijimo, laikymo, veisimo, dresavimo ir prekybos jais taisyklių“, Lietuvos Respublikos valstybinės veterinarijos tarnybos direktoriaus ir vyriausiojo valstybinio gydytojo higienisto 1999 m. gruodžio 16 d. įsakymu Nr. 4-341/19 „Dėl gyvūnų laikymo daugiabučių namų butuose normos“.

2. Taisyklės nustato fizinių ir juridinių asmenų elgesio su gyvūnais bendruosius principus, kad gyvūnai būtų apsaugoti nuo neigiamų poveikių ir būtų užtikrintas žmonių saugumas.

3. Taisyklėse išdėstyti naminių, laukinių, ūkinės paskirties, dekoratyvinių, pavojingų gyvūnų, agresyvių šunų laikymo ir priežiūros, sanitarijos ir higienos, šunų vedžiojimo aikštelių įrengimo, benamių gyvūnų gaudymo ir karantino, gyvūnų registravimo, apskaitos, rinkliavos už registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose reikalavimai, gyvūnų vežimo tvarka, atsakomybė už netinkamą jų priežiūrą ir kt.

4. Šių taisyklių Šiaulių mieste privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

5. Taisyklės gali būti papildomos, keičiamos, atsižvelgiant į konkrečius miesto poreikius bei kitus specifinius klausimus.

II. PAGRINDINĖS ŠIŲ TAISYKLIŲ SAŪVOKOS

6. **Gyvūnai** – visų rūšių laukiniai gyvūnai, taip pat gyvūnai, kurių auginimu ir laikymu rūpinasi žmogus.

7. **Laukiniai gyvūnai** – nuolat laisvėje gyvenantys bestuburiai ir stuburiniai gyvūnai bei jų populiacijos.

8. **Naminiai gyvūnai** – visi prijaukinti (domestikuoti) gyvūnai.

9. **Ūkinės paskirties gyvūnai** – visi gyvūnai, laikomi ir veisiami maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, namams saugoti, darbo ir kitiems tikslams.

10. **Dekoratyviniai gyvūnai** – visi prijaukinti (domestikuoti) ar jaukinami gyvūnai, laikomi tenkinti žmonių estetiniams, auklėjimo ir mokymo poreikiams. Šiai kategorijai priskirtini ir laukiniai gyvūnai, laikomi zoologijos soduose, akvariumuose, terariumuose, okeanariumuose ir gamtininkų stotyse.

11. **Benamiai gyvūnai** – naminiai ar buvę prijaukinti laukiniai gyvūnai, netekę ryšio su savininkais.

12. **Nelaisvėje gyvenantys laukiniai gyvūnai** – gyvūnai, kuriems sudaromos dirbtinės sąlygos, kad žmogus galėtų tiesiogiai daryti jiems įtaką. Šiai kategorijai priskiriami zoologijos soduose, akvariumuose, terariumuose, okeanariumuose, namų sąlygomis laikomi arba dėl sužeidimų ar kitų priežasčių susiję su žmogumi gyvūnai.

13. **Pavojingi gyvūnai** – gyvūnai, kurie dėl biologinių savybių nuolat kelia pavojų žmonių ar gyvūnų gyvybei ir sveikatai.

14. **Agresyvūs šunys** – agresyvių šunų veislių sąrašė nurodytų veislių šunys bei jų mišrūnai.

15. **Koviniai šunys** – kovoms išvestų veislių šunys ir jų mišrūnai.

16. **Pavojingi šunys** – šunys, kurie dėl biologinių savybių nuolat kelia pavojų žmonių ar gyvūnų gyvybei ir sveikatai.

17. **Atsakingas asmuo** – fizinis ar juridinis asmuo, kuris laiko, veisia, dresuoja, įveža, prekiauja ar kitaip rūpinasi agresyviu šunimi.

18. **Agresyvaus šuns laikymas** – žmogaus veikla, nuo kurios priklauso žmonių ir kitų gyvūnų saugumo užtikrinimas.

19. **Voljeras** – aptverta teritorija agresyviems šunims laikyti.

20. **Žmogaus elgesys su gyvūnais** – tiesioginiai ir netiesioginiai žmonių veiksmai, kurie gali būti naudingi, nekenksmingi arba kenksmingi gyvūnui.

21. **Kenksmingas elgesys su gyvūnais** – gyvūno mušimas, tyčinis žalojimas, spardymas, užmušimas kankinant, erzinimas, gąsdinimas ar kitoks streso sukėlimas, vertimas pernelyg ilgai dirbti, pjudymas, peštynių organizavimas, veterinarinės pagalbos susirgusiam gyvūnui nesuteikimas, transportavimas ar laikymas tai rūšiai nepalankiomis sąlygomis, operavimas nenuskausminus, zoofiliniai ir sadistiniai veiksmai, taip pat gyvūno savininko leidimas atlikti tiesiogiai kenksmingus gyvūnui veiksmus.

22. **Naudingas ir nekenksmingas elgesys su gyvūnais (gyvūnų globa)** – žmogaus veikla, kuri tiesiogiai teigiamai veikia gyvūnų fizinę ir emocinę būseną arba nesukelia jokių neigiamų pasekmių.

23. **Gyvūno laikymas** – žmogaus veikla, nuo kurios priklauso gyvūno egzistavimo zoohigienos sąlygos, komfortas ir diskomfortas.

24. **Gyvūno savininkas** – kiekvienas sukakęs 16 metų fizinis ar juridinis asmuo, kuris nuolat ar laikinai augina gyvūną.

25. **Daugiabutis gyvenamasis namas** – trijų ir daugiau butų gyvenamasis namas.

26. **Gyvūno vedimas** – trumpalaikis gyvūno vedimas iš vienos vietos į kitą.

27. **Gyvūnų vedžiojimas** – ilgalaikis buvimas, vaikščiojimas nustatytoje vietoje.

28. **Organizacija** – institucija, su kuria Savivaldybė sudaro sutartis benamių gyvūnų gaudymo, karantino, naikinimo, globos, registravimo ir kitiems darbams atlikti.

III. DRAUDŽIAMIE VEIKSMAI

28. Draudžiama:

28.1. be pateisinamos priežasties sužeisti, gąsdinti ar numarinti gyvūną;

28.2. gyvūną skandinti, smaugti arba užkasti, naudoti metodus ar vaistus, kurių pasekmės negali būti kontroliuojamos;

28.3. treniruojantis naudoti gyvūnus kaip taikinius;

28.4. organizuoti gyvūnų kovas ar kovas su gyvūnais;

28.5. gyvūną, kurio egzistavimas priklauso nuo žmogaus rūpinimosi, palikti be priežiūros norint juo atsikratyti;

28.6. laikyti daugiau gyvūnų nei numatyta pastato, tvarto, voljero ar aptvaro teritorijos projekte;

28.7. naudoti natūralias gyvūnų galimybes stimuliuojančias medžiagas turint tikslą didinti gyvūnų produktyvumą, darbingumą, sportinius rezultatus, išskyrus tas medžiagas, kurių naudojimą reglamentuoja Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

28.8. vežti gyvūnus transporto priemonėmis, kurios yra tam nepritaikytos arba netinka tai gyvūnų rūšiai, taip pat vežti gyvūnus be Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka išduoto leidimo (sertifikato) gyvūnams vežti;

28.9. mokyti ar dresuoti gyvūnus nuolat neigiamai skatinant (baudžiant).

IV. GYVŪNŲ AUGINIMAS, LAIKYMAS, PRIEŽIŪRA IR APSAUGA

29. Gyvūnai turi būti auginami ir laikomi tokiomis sąlygomis, kurios nėra kenksmingos gyvūnui. Auginimo ir laikymo sąlygos turi būti parenkamos atsižvelgiant į gyvūno rūšies bei veislės ypatumus.

30. Kiekvienas gyvūnas laikomas, šeriamas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis. Gyvūno savininkas privalo nuolat rūpintis gyvūno sveikata, šerimu, taip pat gyvūno laikymo įrengimais.

31. Savininkai privalo garantuoti, kad gyvūnų ir pavojingų gyvūnų auginimas ir laikymas nekels grėsmės ir nepakenks žmonių sveikatai, gyvybei, nuosavybei, nepažeis kitų asmenų teisių ir interesų.

32. Savininkai turi užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, netrikdytų žmonių ramybės, viešosios rimties. Gyvūnų savininkas atsako įstatymo nustatyta tvarka, jei kelių aplinkinių valdų, namų, butų savininkai, gyventojai skundžiasi dėl gyvūnų keliamo triukšmo.

33. Laikyti šunis, kates bute, privačiame name, kur gyvena kelios šeimos, leidžiama tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą.

34. Daugiabučių namų butuose buto savininkui leidžiama laikyti vieną šunį ir vieną katę arba du šunis, arba dvi kates. Bute leidžiama laikyti šuniukų arba kačiukų vadas iki 4 mėn. amžiaus.

35. Draudžiama laikyti gyvūnus lovų tipo bendrabučiuose, daugiabučių namų laiptinėse, rūsiuose, koridoriuose, bendrojo naudojimo ar butų balkonuose.

36. **Privačiose valdose gyvūnų laikymo statiniai, kuriuos statyti nereikia leidimo ir projekto derinimo (mažų žvėrelių ir paukščių narvai bei karvelidės, voljerai, būdos ir pan.) turi būti ne arčiau kaip 2**

m nuo kaimyninių sklypų ribos. Atstumai gali būti keičiami tik turint kaimyninių valdų savininkų raštiškus sutikimus.

37. Sodų bendrijose ir atvirose valdose prie atskirų privačių statinių šunys turi būti laikomi pririšti arba uždaryti aplinkiniams saugiuose voljeruose. Agresyvūs šunys – pririšti ar uždaryti ne žemesne kaip 2 m aukščio tvora aptvertuose voljeruose.

38. Agresyvūs šunys gali būti laikomi tik atsakingo asmens atskiroje, nuosavoje, uždaroje (aptvertoje), užrakintoje valdoje ar uždaroje (aptvertoje) valdoje prie nuosavo namo, kuriame gyvena tik viena šeima. Gyvenant kelioms atskiroms šeimoms – tik gavus raštišką kitų šeimų pilnamečių narių sutikimą.

39. Uždarose, aptvertose, užrakintose savininko valdose, kurių tvorų aukštis garantuoja aplinkinių saugumą (agresyviems šunims tvoros turi būti ne žemesnės nei 2 m), šunys gali būti nepririšti, o prie įėjimo į valdą (išskyrus butus) turi būti pakabintas perspėjamasis ženklas ir užrašas (ženklų forma įvairi). Laikant nepririštus agresyvius šunis, ženklas turi būti baltas, ne trumpesnis kaip 25 cm kraštinių trikampis ar stačiakampis su 3 cm pločio raudonu apvadu, kurio viduryje pavaizduotas juodas šuns galvos profilis ir užrašas – „Nepriřtas šuo“. Ženkilai turi būti gerai matomi visą parą, nakties metu ženklas turi būti apšviestas.

40. Agresyvūs šunys gali būti laikomi įmonių, įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių (autotransporto) stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose tik turint Savivaldybės leidimą. Teritorijos savininkas (nuomininkas) turi laikytis taisyklių reikalavimų ir užtikrinti, kad laikomi šunys nekeltų grėsmės ir nepakenktų lankytojams.

41. Uždarose, užrakintose patalpose, butuose, gyvenamosiose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose pastatuose ir kt. šunys apsaugai gali būti laikomi nepririšti, o patalpos gali būti be perspėjimo ženklų.

42. Draudžiama fiziniams ir juridiniams asmenims savo valdų apsaugai naudoti priemones, tyčia žalojančias gyvūnus.

43. Savininkai privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be savininko priežiūros nepatektų į kitas privačias valdas, bendrojo naudojimo teritorijas, patalpas.

44. Gyvūnų savininkai privalo įstatymo nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, gyvybei, jų ir valstybės turtui.

45. Pavojingi gyvūnai gali būti laikomi ir auginami tik pagal taisykles, kurias nustato Vyriausybės įpareigotos institucijos.

V. GYVŪNŲ VEDIMAS, VEDŽIOJIMAS IR VEŽIMAS

46. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, traukiniuose ir kt.) gyvūnus leidžiama vežti pagal galiojančias Keleivių ir bagažo vežimo keleiviniu kelių transportu Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles. Keliaudamas savininkas privalo turėti šuns dokumentus, kuriuose nurodoma šuns sveikatos būklė ir skiepai.

47. Nemokamai vežti gyvūnus keleivinio transporto vietiniais (miesto ir priemiesčio) maršrutais galima tik specialioje taroje: pintinėse, krepšiuose, narveliuose ir kt., neužimant atskiros sėdimos ar stovimos vietos. Gyvūnui užėmus sėdimą ar stovimą atskirą vietą, už ją privaloma nusipirkti visos vertės bilietą, transporto sėdynes, kad nesusiteptų, uždengtų užtiesalu. Gyvūnų priterštas vietas gyvūno savininkas nedelsdamas privalo išvalyti. Ne taroje vežamas šuo turi būti su antsnukiu ir pavadėliu.

48. Ūkinės paskirties gyvūnus ir agresyvius šunis draudžiama vežti visų rūšių keleiviniu transportu.

49. Ūkinės paskirties gyvūnai turi būti vežami laikantis vežimo taisyklių, kurias tvirtina Žemės ūkio ministerija kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

50. Laiptinėse, koridoriuose, viešosiose vedimo vietose **gyvūnai, atsižvelgiant į gyvūnų rūšies bei veislės ypatumus, nešami, laikomi rankose, specialiuose narveliuose, kuprinėse ir pan. ar vedami tik su pavadėliu; agresyvūs šunys – ir su antsnukiu. Šunys ir kiti gyvūnai neturi kelti grėsmės (urgzti, pulti, loti ir pan.), nepakenkti praeiviams, aplinkiniams gyvūnams. Esant pašaliniais asmenims, kitiems gyvūnams, pavadėlis turi būti sutrumpinamas iki 1 m ir šunys vedami prie vedančiojo kojos. Šunys žmonių susibūrimo vietose (autobusų stovėjimo stotelėse, prie parduotuvių, turguje, lifte ir pan.) turi būti su antsnukiais.**

51. Vežti gyvūnus liftu galima tik tuo atveju, jei tam neprieštarauja lifte esantys žmonės. Gyvūnų savininkai privalo garantuoti, kad jų gyvūnai neterštų laiptinių ir liftų, o priteršus – išvalyti.

52. Šunis galima vedžioti tik šunims vedžioti skirtose aikštelėse bei laukymėse arba kitose retai žmonių lankomose vietose. Šunys, vedžiojami aikštelėse be pavadėlio, turi būti su antsnukiu.

53. Draudžiama vaikams iki 18 metų ir neblaiviems asmenims vesti ir vedžioti agresyvius šunis.

54. Savininkai ar kiti asmenys viešoje vietoje veddami ir vedžiodami šunis ir kates privalo turėti gyvūno registracijos pažymėjimą, gyvūnai turi nešioti žetoną, liudijantį gyvūno registraciją.

55. Draudžiama gyvūnus vedžioti masinio žmonių susibūrimo vietose, kapinėse, mokyklų, sveikatos apsaugos įstaigų, vaikų lopšelių-darželių teritorijose, žaidimo ir sporto aikštelėse, stadionuose, pliažuose, skveruose, agresyvius šunis – ir prie gyvenamųjų namų žaliojoje vejoje, parkuose, išskyrus jų pakraščius arba įrengtas šuns vedžiojimo aikšteles. Draudžiama gyvūnus vestis į valstybines institucijas, prekybos ir paslaugų įstaigas.

56. Draudžiama gyvūnus išleisti vienus į laiptines, bendrojo naudojimo balkonus, kiemus nepriklausomai nuo to, ar šunys su pavadėliu ir antsnukiu, ar be jų.

57. Aikštelės šunims vedžioti įrengiamos bendrojo naudojimo želdynuose, parkų pakraščiuose, neužstatytuose žemės plotuose, atsižvelgiant į užregistruotų šunų skaičių. Tai aptvertos kietos arba žolės dangos aikštelės, kuriose turi būti urnos gyvūnų ekskrementams supilti.

58. Aikšteles šunims vedžioti parenka Savivaldybė.

59. Už aikštelių įrengimą ir jų priežiūrą atsakinga Savivaldybės įgaliota institucija ar įstaiga.

60. Aikštelės prižiūrimos pagal sanitarinius higieninius reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles.

61. Daugiabučio namo bendrijos spendimu Savivaldybės priskirtose prižiūrėti namo teritorijos ribose, kiemuose gali būti skirta teritorijos dalis šunims vedžioti. Už skirtosios teritorijos tvarką ir švarą atsakinga bendrija. Skirtojoje aikštelėje turi būti urna kačių, šunų ekskrementams išmesti, „žymėjimosi“ stulpeliai. Privaloma sutartis su gyvūnų urnas prižiūrinčia, aikšteles dezinfekuojančia įmone. Aikštelės ir ekskrementų urnos turi būti dezinfekuojamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

62. Vietos, kuriose draudžiama vedžioti šunis, gali būti pažymėtos užrašu „Šunis vedžioti draudžiama“ arba apvaliu 25 cm skersmens ženklu, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas su įstriža raudona linija iš ženklo kairiosios pusės viršaus į dešinėsios pusės apačią.

VI. AGRESYVIŲ ŠUNŲ ĮVEŽIMAS, ĮSIGIJIMAS, LAIKYMAS, REGISTRAVIMAS, VEISIMAS, DRESAVIMAS, PREKYBA JAIS BEI JŲ PAĖMIMAS

63. Agresyvių šunų veislių sąrašas.

63.1. Kovinių šunų veislės ir jų mišrūnai:

63.1.1. Amerikiečių pitbulterjeras;

63.1.2. Bandogas (amerikiečių mastifas).

63.2. Pavojingų šunų veislės ir jų mišrūnai:

63.2.3. Amerikiečių Stafordšyro terjeras;

63.2.4. Stafordšyro bulterjeras;

63.2.5. Amerikiečių buldogas;

63.2.6. Argentinos dogas;

63.2.7. Fila Brasileiro (Brazilų mastifas);

63.2.8. Kangalas (Turkų aviganis);

63.2.9. Kaukazo aviganis;

63.2.10. Pietų Rusijos aviganis.

64. Agresyvius šunis įsigyti, laikyti, veisti, dresuoti ir jais prekiauti gali tik asmenys, turintys Savivaldybės išduotus leidimus.

65. Leidžiama įsigyti, laikyti ir vedžioti tiksliai sterilizuotus kovinių veislių šunis ir jų mišrūnus. Draudžiama veisti ir dresuoti kovinių veislių šunis ir jų mišrūnus bei jais prekiauti.

66. Kovinius šunis, kovinių, pavojingų veislių šunų mišrūnus įvežti į Lietuvos Respubliką draudžiama.

67. Visi agresyvių veislių šunys ir jų mišrūnai turi būti identifikuoti tatuiruote arba mikroprocesoriumi.

68. Agresyvius šunis dresuoti gali tik asmenys, turintys Savivaldybės išduotą leidimą ir Lietuvos kinologų draugijos dresuotojo pažymėjimą. Leidimai įsigyti, veisti, dresuoti agresyvius šunis ir jais prekiauti išduodami, sustabdomi ir panaikinami laikantis leidimų išdavimo tvarkos reikalavimų.

69. Atsakingi asmenys privalo garantuoti, kad agresyvių šunų auginimas ir laikymas nekels grėsmės ir nepakenks kitiems gyvūnams, įmonių sveikatai, gyvybei, nuosavybei, ramybei, nepažeis asmens teisių ir interesų.

70. Savivaldybės ar Vyriausybės įgaliotos institucijos agresyvius šunis gali paimti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka:

70.1. kai atsiranda taisyklių 130.2, 130.3 ir 130.5 papunkčiuose numatyti pagrindai;

70.2. panaikinus leidimą laikyti agresyvų šunį;

70.3. sustabdžius leidimo laikyti agresyvų šunį galiojimą, kol išnyks leidimo galiojimo sustabdymo pagrindai;

70.4. mirus šuns savininkui, kol jo įpėdiniui bus išduotas leidimas laikyti agresyvų šunį;

70.5. mirus šuns savininkui, jei įpėdinis nepriėmė palikimo ar įpėdiniui atsisakyta išduoti leidimą laikyti agresyvų šunį.

71. Šio straipsnio 70.1, 70.2 ir 70.5 papunkčiuose numatytais atvejais paimti agresyvūs šunys realizuojami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

VII. ŪKINĖS PASKIRTIES GYVŪNŲ LAIKYMAS

72. Ūkinės paskirties gyvūnai laikomi tik savininko nuosavoje, uždaroje valdoje, ganomi tik privačioje ar išsinuomotoje teritorijoje.

73. Ūkio pastatai, kuriuose laikomi ūkinės paskirties gyvūnai, turi būti pastatyti ir statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos statybos ir urbanistikos ministerijos 1992 gruodžio 15 d. įsakymu Nr. 243 „Dėl miestų ir gyvenviečių sodybos“ RSN 151-92.

74. Daugiabučių namų gyvenamosiose ar ūkinės paskirties patalpose (sandėliukuose) ir bendrosios paskirties teritorijose laikyti ir ganyti ūkinės paskirties gyvūnus bei kaupti mėšlą draudžiama.

75. Draudžiama priišti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

76. Mėšlas kaupiamas uždaroje patalpose iki 1 kub. m tūrio. Srutos renkamos į sandarią duobę, kuri pripildoma ne daugiau kaip 2/3 tūrio ir kas mėnesį išvaloma bei dezinfekuojama. Miesto teritorijoje draudžiama naudoti srutas dirvai tręšti.

77. Ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpos, gardai, įrengimai, loviai, ēdžios ir pan. turi būti švarios ir dezinfekuotos. Mėšlas, srutos ir nesuėsti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo, kuris galėtų privilioti muses arba graužikus. Teritoriją privaloma valyti kasdien, reguliariai patalpoje ir aplink ją atlikti deratizaciją, dezinfekciją, dezinfekciją. Asmuo, laikantis ūkinės paskirties gyvūnus, privalo sudaryti sutartį su aplinkos kenksmingumą šalinančia įmone.

78. Draudžiama ūkinės paskirties gyvūnus laikyti ir ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo Savivaldybės prižiūrimose teritorijose.

VIII. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS, LAIKYMAS IR JAUKINIMAS

79. Juridiniai ir fiziniai asmenys gali gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi jos nustatytos tvarkos.

80. Atsitiktinai patekę nelaisvėn laukiniai gyvūnai turi būti grąžinti į laisvę, o jeigu to padaryti negalima, - globojami pagal Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo ir šių taisyklių reikalavimus.

IX. SANITARIJOS IR HIGIENOS REIKALAVIMAI

81. Gyvūnų savininkai privalo laikytis sanitarijos bei higienos reikalavimų ir užtikrinti, kad gyvūnai nedarytų žalos gyventojų sveikatai, aplinkai, būtų sveiki, švarūs ir prižiūrėti.

82. Draudžiama gyvūnus maudyti paplūdimio maudyklėse.

83. Gyvūnui priteršus koridorių, liftą, balkoną, kitas namo bendrojo naudojimo patalpas ar viešojo transporto priemones, viešojo naudojimo teritorijas (šaligatvius, takus, žaliąsias vejas ir kt.), jo savininkas ar už gyvūną atsakingas asmuo privalo nedelsdamas išvalyti priterštą vietą.

84. Savininkai, įvesdami į daugiabučius namus gyvūnus, privalo užtikrinti, kad nebūtų teršiamos laiptinės ir kitos bendro naudojimo patalpos.

85. Draudžiama gyvūnų priežiūrai imti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių bei į jas pilti smėlį su gyvūnų ekskrementais, vesti gyvūnus tuštintis vaikų žaidimui skirtose smėlio dėžėse.

86. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės prižiūrimos pagal teritorijos tvarkymo ir švaros taisykles, patvirtintas 1996 m. balandžio 25 d. Šiaulių miesto tarybos sprendimu Nr. 124. Aikštelės dezinfekuojamos, ekskrementų urnos išvežamos ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

X. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

87. Visi gyvūnai turi būti tiriami dėl infekcinių susirgimų, skiepijami nuo užkrečiamų ligų, vadovaujantis veterinariniais reikalavimais kiekvienai gyvūnų rūšiai.

88. Gyvūnai, kurie yra potencialūs pasiutligės platintojai, kasmet turi būti skiepijami nuo pasiutligės. Šunims ir katėms nuo 3 mėnesių amžiaus privaloma vakcinacija nuo pasiutligės. Rekomenduojama šunis kasmet skiepyti nuo maro, infekcinio hepatito, gastroenterito, atlikti dehelmintizaciją. Gyvūno savininkas privalo turėti bei įgaliotam pareigūnui pareikalavus pateikti gyvūno vakcinavimo pažymėjimą.

89. Jei gyvūnas apkančiojo ar kitaip sužeidė žmones, kitus gyvūnus, apie tai gyvūno savininkas nedelsdamas turi pranešti Šiaulių apskrities valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir Visuomenės sveikatos centro pasiutligės profilaktikos kabinetui, agresyvaus šuns atsakingas asmuo- ir policijos komisariatui, o gyvūną izoliuoti 10 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti. Apkančioti gyvūnai taip pat izoliuojami ir stebimi.

90. Gyvūno izoliavimo, stebėjimo sąlygas ir laiką nustato Šiaulių apskrities valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, o išlaidas apmoka savininkas, kurio gyvūnas apkančiojo aplinkinius.

91. Jei gyvūnas nugaišo dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir apie tai nedelsiant pranešti Šiaulių apskrities maisto ir veterinarijos tarnybai.

92. Šalinant gyvūninės kilmės atliekas, vadovujamasi Gyvūninės kilmės atliekų tvarkymo įstatymu.

93. Užkrečiamomis ligomis sergančius gyvūnus draudžiama leisti į sveikų gyvūnų laikymo vietas.

94. Operuoti ir gydyti gyvūnus turi teisę tik veterinarijos gydytojai. Visos skausmą sukeliančios operacijos atliekamos nuskausminus. Gyvūnui susirgus, savininkas privalo kreiptis į veterinarijos gydytoją, kad būtų diagnozuotas susirgimas ir paskirtas reikiamas gydymas.

95. Naminius ir ūkinės paskirties gyvūnus numarinti gali tik veterinarijos gydytojas, išskyrus atvejus, kai reikia nutraukti sunkiai sergančio gyvūno kančias.

96. Prekiauti naminiais, ūkinės paskirties ir dekoratyviniais gyvūnais galima centrinėje turgavietėje, specializuotose parduotuvėse, laikantis Valstybinės veterinarinės tarnybos patvirtintų Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių reikalavimų. Prekiauti pavojingų veislių šunimis galima tikrai specializuotuose tokių šunų veislynuose.

97. Gyvūnų parodos, varžybos gali būti rengiamos tik gavus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos raštišką leidimą.

XI. BENAMIAI GYVŪNAI

98. Draudžiama gyvūną (šunį, katę) padaryti benamį.

99. Gyvūnai laikomi benamiais, jeigu viešosiose vedžiojimo vietose, bendrojo naudojimo teritorijose jie yra vieni be savininkų, atsakingų asmenų.

100. Savininkas, neturintis galimybių prižiūrėti gyvūnus, privalo juos atiduoti į gyvūnų globos namus.

101. Draudžiama benamius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, išskyrus tuos atvejus, kai kyla epizootijos pavojus.

102. Benamių gyvūnų gaudymu, karantinu ir naikinimu rūpinasi Organizacija.

103. Draudžiama benamius gyvūnus laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių (žmonių) patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose.

104. Benamiams gyvūnams atsiradus įstaigų, įmonių, organizacijų, daugiabučio namo bendrojo naudojimo patalpose, garažuose ar jų teritorijose, privaloma juos surinkti ir perduoti ar padėti surinkti benamių gyvūnų surinkimą vykdančiai organizacijai. Tose patalpose turi būti atlikta profilaktinė dezinfekcija, deratizacija, dezinfekcija.

105. Už neleistiną benamių gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami. Benamių gyvūnų surinkimo išlaidų sąskaitas pateikia gyvūnus surinkusi Organizacija.

106. Jei daugiabučiame gyvenamajame name neįkurta butų ir kitų patalpų savininkų bendrija ar nesudaryta jungtinės veiklos sutartis ir namo bendrojo naudojimo patalpose ar kieme gyvena ir veisiasi benamiai gyvūnai, tai benamių gyvūnų surinkimą, patalpų dezinfekciją, deratizaciją, dezinfekciją organizuoja daugiabutį namą

administruojanti įmonė. Už Organizacijos surinktus benamius gyvūnus ir atliktus dezinfekcijos, deratizacijos, dezinfekcijos darbus namo gyventojai atsiskaito pagal pateiktą sąskaitą kartu mokėdami už kitas paslaugas.

107. Fiziniai, juridiniai asmenys, suradę ir priglaudę benamį gyvūną, privalo apie tai pranešti ar gyvūną pristatyti Organizacijai.

108. Organizacija, gavusi informaciją apie rastą benamį gyvūną, privalo jį paimti, jei įmanoma, pagal gyvūno identifikavimo požymius nustatyti gyvūno savininką ir jį informuoti. Atsiimdamas gyvūną savininkas privalo sumokėti už jo laikymą ir priežiūrą nustatytą mokesį. Organizacija privalo visus patenkančius Organizacijai benamius gyvūnus įrašyti į benamųjų gyvūnų apskaitos žurnalą.

109. Kai gyvūno savininko nustatyti neįmanoma, pagautas gyvūnas laikomas ne mažiau kaip 10 parų. Dėl ilgesnio laikymo termino sprendimą vietoje priima pati Organizacija. Jei per 10 parų savininkas ar asmenys, norintys priglauti gyvūną, nerandami, Organizacija tampa gyvūno savininku arba gyvūnas gali būti numarinamas. Gyvūnus gaudanti Organizacija turi informuoti visuomenę apie pagautus gyvūnus, rūpintis, kad būtų atrasti gyvūnų savininkai ar gyvūnams surasti nauji savininkai.

110. Pasimetus gyvūnui, savininkas apie tai privalo pranešti Organizacijai.

111. Gyvūno savininkas, įtariamą gyvūną padaręs benamį ir gavęs raštišką įspėjimą apie tai, privalo pateikti tai paneigiančią informaciją. Nepateikęs įspėjime prašomos informacijos, gyvūno savininkas vertinamas kaip gyvūną padaręs benamį.

112. Jei savininkas nepraneša apie gyvūno dingimą ar, gavęs pranešimą apie rastą jo gyvūną, neatsiliepia, tai savininkas po 10 parų gyvūno laikymo Organizacijoje netenka nuosavybės teisių į gyvūną ir yra vertinamas gyvūną padaręs benamį.

XII. GYVŪNŲ REGISTRAVIMAS IR APSKAITA

113. Gyvūnų (šunų, kačių) savininkai privalo registruoti mieste laikomus gyvūnus nuo 3 mėn. amžiaus. Agresyvūs šunys perregistruojami kasmet, kiti gyvūnai perregistruojami pasikeitus gyvūnų savininkui, laikymo adresui. Gyvūnui nugaišus, savininkas privalo apie tai pranešti Organizacijai.

114. Draudžiama mieste laikyti neregistruotus šunis, kates.

115. Asmenys, laikantys daugiabučiuose namuose šunis, kates, moka Savivaldybės Tarybos nustatyto dydžio rinkliavą už kiekvieno gyvūno registravimą ir laikymą daugiabučiame name. Perregistruojant rinkliava neimama.

116. Registruodami, perregistruodami gyvūnus savininkai pateikia namų knygą ar gyvenamosios vietos pažymą, gyvūno sveikatos pažymėjimą, kuriame nurodyta, kad gyvūnas paskiepytas nuo pasiutligės, laikantys gyvūnus daugiabučiuose namuose – ir registravimo rinkliavos mokesčio kvitą.

117. Registruodami agresyvius šunis, atsakingi asmenys pateikia Savivaldybės išduotą įsigyti, laikyti, veisti ir prekiauti atitinkamais šunimis leidimą, įvežto agresyvaus šuns registracijos dokumentą (VRM) ir skiepijimo (vakcinavimo) pažymėjimą su įrašytu identifikavimo numeriu, dokumentą, kuriame nurodyta šuns veislė ar jos mišrūnas, kovinių veislių šunų – ir veterinaro pažymą apie gyvūno sterilizaciją ar kastraciją. Juridiniai asmenys turi nurodyti agresyvaus šuns laikymo vietą.

118. Organizacijai pastebėjus, kad šuo gali priklausyti agresyvių šunų veislei ar jų mišrūnui, kreipiasi į Sanitarijos tarnybą dėl veislės patvirtinimo komisijos sudarymo. Šuo registruojamas tik turint komisijos išvadą.

119. Perregistruodami agresyvius šunis atsakingi asmenys privalo pateikti pratęstą Savivaldybės išduotą leidimą, dokumentus, kuriuose nurodyta gyvūno sveikatos būklė ir skiepai.

120. Registruojamo gyvūno savininkas užpildo registracijos kortelę, kurioje nurodo savo vardą, pavardę, adresą, telefono numerį, gyvūno rūšį, veislę, spalvą, vardą, agresyvių šunų – identifikavimo numerį.

121. Gyvūnai (šunys, katės) registruojami specialiuose apskaitos žurnaluose. Kiekvienam registruotam mieste gyvūnui išduodamas registravimo pažymėjimas ir žetonas, su registracijos numeriu. Žetonas visada turi būti pritvirtintas prie gyvūno antkaklio.

122. Gyvūnus registruoja, perregistruoja ir registravimo rinkliavą renka Organizacija. Gyvūnų (šunų, kačių) registravimo ir laikymo daugiabučiuose namuose rinkliava ir jos vykdymo tvarka nustatoma Vietinės rinkliavos nuostatuose, patvirtintuose Savivaldybės Tarybos sprendimu.

123. Išduodami registracijos pažymėjimai ir žetonai yra mokami.

124. Asmuo, laikantis gyvūnus komerciniams tikslams, turi įregistruoti įmonę.

125. Daugiabučio namo savininkų bendrijos pirmininkas, gyvenamojo namo butų ir kitų patalpų savininkų, sudariusių jungtinės veiklos sutartį, įgaliotas atstovas, gyvenamųjų namų butų ir kitų patalpų savininkų bendrosios nuosavybės administratorius, įgaliotiems pareigūnams pareikalavus, privalo pateikti butų, kuriuose laikomi neregistruoti gyvūnai, sąrašą.

126. Nuo gyvūnų registravimo ir laikymo rinkliavos mokesčio atleidžiami gyvūnų savininkai, įsigiję gyvūną Organizacijoje, invalidumo grupę turintys ar kartu su jais gyvenantys asmenys, vieniši pensininkai, laikantys vieną gyvūną (šunį ar katę) asmenys, turintys policijos, krašto ir priešgaisrinės apsaugos, įmonių gelbėjimo tarnybų pažymas apie šunų reikalingumą tų tarnybų veiklai.

XIII. LEIDIMŲ, ĮSIGYTI, LAIKYTI, VEISTI, DRESUOTI AGRESYVIUS ŠUNIS AR JAIS PREKIAUTI, IŠDAVIMO TVARKA

127. Leidimus įsigyti, veisti, dresuoti agresyvius šunis ir jais prekiauti (toliau – leidimu) išduoda, sustabdo ir panaikina Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Sanitarijos tarnyba.

128. Ne jaunesnis nei 18 metų asmuo, norintis gauti leidimą, privalo Sanitarijos tarnybai pateikti tokius dokumentus: prašymą, kuriame privaloma nurodyti kartu gyvenančius asmenis, namų knygą, pažymas, kad atsakingas asmuo ir kartu su juo gyvenantys asmenys nėra įrašyti į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos, psichinės ligos, nėra teisti už tyčinius smurtinius nusikaltimus, kad jų teistumas išnykęs ar panaikintas, bei pažymą apie atitinkamos mokymo programos, patvirtintos Vidaus reikalų ministerijos, išklausymą, o norintieji gauti leidimą dresuoti agresyvius šunis – ir Lietuvos kinologų draugijos dresuotojo pažymėjimą.

129. Juridiniams asmenims leidimai išduodami pateikus juridinio asmens valdymo organo sprendimą paskirti atsakingą asmenį už agresyvų šunį, ir atsakingo asmens dokumentus, nurodytus 128 punkte.

130. Leidimai neišduodami asmenims:

130.1. jaunesniems nei 18 metų;

130.2. įrašytiems į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos;

130.3. teistiems už tyčinius smurtinius nusikaltimus, kuriems teistumas neišnykęs arba nepanaikintas;

130.4. nepateikusiems pažymos apie atitinkamos mokymo programos, kurią tvirtina VRM, išklausymą;

130.5. gyvenantiems kartu su asmenimis, nurodytais 2 ir 3 punktuose.

131. Leidimo galiojimas kasmet pratęsimas patikrinus privalomus leidimui turėti dokumentus. Atsakingas asmuo, pasikeitus su juo kartu gyvenantiems asmenims, privalo per mėnesį pratęsti leidimo galiojimą.

132. Pažeidus taisyklių reikalavimus, leidimo galiojimas sustabdomas ir nustatomas terminas pažeidimams pašalinti. Jeigu per nustatytą terminą pažeidimas nepašalinamas arba per vienerius metus šios taisyklės pakartotinai pažeidžiamos, leidimas panaikinamas.

133. Leidimas panaikinamas visais atvejais:

133.1. jei nustatoma, kad leidimui gauti buvo pateikti neteisingi duomenys ar suklastoti dokumentai;

133.2. jei leidimo galiojimo laikotarpiu atsakingas asmuo ar su juo kartu gyvenantys asmenys buvo įrašyti į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos, teisti už tyčinius smurtinius nusikaltimus, jų teistumas neišnykęs ar nepanaikintas;

133.3. jei per metus nuo leidimo išdavimo datos atsakingas asmuo neįsigyja agresyvaus šuns.

134. Sustabdžius leidimo galiojimą ir įgaliotam pareigūnui nustačius, kad pažeidimų pašalinimo laikotarpiu atsakingas asmuo negali turėti agresyvaus šuns, agresyvus šuo atsakingo asmens rašytiniu nurodymu, patvirtintu įgalioto pareigūno, perduodamas prižiūrėti kitam leidimą turinčiam asmeniui ar Organizacijai. Atsakingas asmuo privalo Organizacijai sumokėti nustatytą mokestį už agresyvaus šuns laikymą ir priežiūrą.

135. Panaikinus leidimą ir per įgalioto pareigūno paskirtą terminą buvusiam atsakingam asmeniui nerealizavus agresyvaus šuns, agresyvus šuo paaimamas ir realizuojamas Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

136. Leidimų išdavimas nemokamas.

XIV. ATSAKOMYBĖ

137. Iš savininkų, nevykdančių gyvūnų globos, laikymo ir apsaugos reikalavimų, teismo sprendimu gyvūnai gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka paimti skersti, parduoti, perduoti kitam savininkui ar numarinti.

138. Šių taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai, nurodyti Administracinių teisės pažeidimų kodekse, turi teisę:

138.1. įeiti į patalpas, teritorijas, kur laikomi gyvūnai;

138.2. jeiti į butą turėdami teismo sprendimą ar buto savininko (nuomininko) sutikimą, jei nesilaikoma šių taisyklių;

138.3. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno apsaugos klausimais;

138.4. pateikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių;

138.5. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn už gyvūnų globos, laikymo, naudojimo reikalavimų pažeidimus.

138.6. pažeidėjams surašyti administracinį teisės pažeidimo protokolą ar skirti nuobaudą vietoje.

139. Fizinį ir juridinių asmenų teisės:

139.1. globoti gyvūnus, jei ši globa neturi neigiamų pasekmių gyvūnams ir žmonėms; propaguoti gyvūnų globą;

139.2. reikalauti, kad būtų traukiami atsakomybėn asmenys, tyčia kenkiantys gyvūnams.

140. Fizinį ir juridinių asmenų pareigos:

140.1. pagal išgales pasirūpinti sužeistais gyvūnais, pranešti apie juos kompetentingoms institucijoms;

140.2. gyvūnų savininkai privalo užtikrinti, kad jiems priklausantys gyvūnai nesužeistų žmonių ar kitų gyvūnų, nedarytų žalos kitų savininkų turtui.

141. Šių taisyklių reikalavimus pažeidę fiziniai ar juridiniai asmenys atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.
